

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Unus Pro Omnibus, Hoc est: Christus Jesus Dei Filius

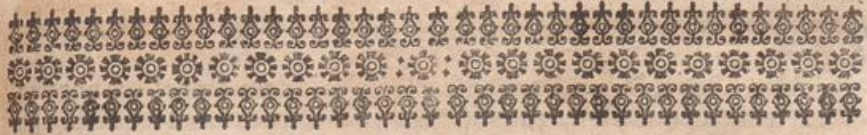
Ginther, Anton

Augustæ Vindelicorum, 1733

VD18 12431648

§. I. Parænesis ad Lectorem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45934](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45934)

APPENDIX.

Seu

Epitome Vitæ

Venerabilis Domini Antonii Ginther
Decani, & Parochi ad SS. Crucem in
Biberbach.

§. I.

Parænesis ad Lectorem.

NE quæso, amice Lector fastidioso contemptu has pagellas
averfare, quibus ad calcem hujus ultimi, & posthumi ope-
ris tibi auctorem describere libuit. Si scribentis institu-
tum, scopumque penitiùs consideres, carpere, ut opinor non
poteris, quod plurimum deliberato consilio, collatisque ratio-
num momentis susceptum est. Quæris? quæ rationes impulerint, ut
hanc vivendi methodum, quem Venerabilis hujus operis Auctor te-
nuit, succincta descriptione enarrare aggrediar? paucis responsum cape.

Primò quidem, & ante omnia me commovit debitus, ac supre-
mus Divinæ Majestatis honor, quæ, cum sit principium, & finis,
fons & origo omnium bonorum, certè præcipuam gloriæ partem sibi
vendicat, quotiescunque per creaturas suas bonum aliquid, ac lauda-
bile operatur. Creaturæ omnes non nisi instrumenta sunt, utique ex
se infirma nimis & debilia, quia ad Divinæ gloriæ exaltationem nihil
valent, nisi Dei, qui principalis agens est, adjutorio excitentur. Id
expressum voluit Divina Veritas Christus disertis verbis inquitens: *Sine Jo. 15.*
me nihil potestis facere, supra quæ verba commentans Divus Augustinus:
Non ait, sine me parùm potestis facere, sed nihil potestis facere; sive ergo parùm, S. Aug. hïc.
Ginther Unus pro omnibus. liii sive

N.

sive multum sine illo fieri non potest, sine quo nihil fieri potest. Illi laus, honor, & gloria.

S. Tho. Vill.
de S. Nicol.

Altera ratio & finis, qui ad hanc descriptionem impellere poterat, est pia æmulatio eorum, quos idem vitæ institutum ad eosdem labores, Apostolicos & animarum lucra adstringit: ideò enim sanctorum, iustorumque hominum gesta, & vitæ decursus nobis ante oculos ponuntur, ait Sanctus Thomas de Villanova, ut ad similes virtutum actus legentes excitentur. Quod si magnam habeat trahendi animos efficaciam exemplum eorum, quos nunquam vidimus, nunquam vidimus; quanto vehementiori stimulo trahent exempla eorum, quorum insignes res gestas, laboresque pro Deo susceptos propinquiore obtutu licuit contemplari?

Tit. 2.

Tertia, eaque meò iudicio non absurda ratio est qualis honor, & existimatio Ordinis Ecclesiastici, cuius ille, quem describo, gemma, decusque fuit. Et ut argumento utar à contrario audi, qua ratione gentium Apostolus Discipulum suum Titum commouerit: *In omnibus inquit, præbe teipsum exemplum bonorum operum, ut is, qui ex altero est, vereatur, nihil habens malum dicere de nobis.* Ubi signanter notare oportet verba ultima: *de nobis:* Quid enim? Si Titus perperam agat, an non in se solum linguas maledicorum acuet? An etiam aliis sequitorem famam consciscet? omninò consciscet: dicere vult Apostolus teste Ayllonio: *Mi Tite, si pravum vitæ exemplum præbeas, non de te solum, sed de omnibus doctrina Evangelica ministris sinistra, & minus honorifica opinio concipietur.* Quæ cum ita sint, & unius delictum singulis nigrum theta inurat, profectò è contrario non tam illiberalis est virtus, ut radios suos omnes in se resorbeat, & non etiam in alios, quos idem vitæ institutum decorat, quodammodò effundat.

Ayllon. hic.
num. 9.

Hæc rationum momenta mihi calamum in manus tradiderunt, quibus perspectis absit à te, prudens Lector, ut his paginis indignis, quin potius mecum deplora, quòd non frequentiores sint calami, qui res ejusmodi memorabiles, ac insignia facta colligant, sed æternæ oblivionis tenebris obrui permittant.

Et quoniam historiæ anima Veritas est, paucis percipe, quibus fontibus hæc, quæ scribo, hauserim: Hausi videlicet tum ex manuscriptis eorum, qui opera pretium duxerunt ultimo præsertim tempore ea annotare, quæ singulariter notatu digna de illo audire, videre & comperiri licuit: tum ex vivis testimoniis eorum, qui eadem domo, mensa, ac diuturna familiaritate cum illo usi sunt. Lege, fave, & Deum lauda.